

RETTENS DOM (Anden Udvidede Afdeling)

20. marts 2002 *

I sag T-355/00,

DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), ved advokat S. Völker,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved A. von Mühlendahl og D. Schennen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annulation af afgørelse af 12. september 2000 fra Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 142/2000-3) vedrørende registrering af ordkombinationen TELE AID som EF-varemærke,

* Processprog: tysk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne V. Tiili,
J. Pirrung, P. Mengozzi og A.W.H. Meij,

justitssekretær: H. Jung,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den
24. november 2000,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den
23. februar 2001,

og efter retsmødet den 21. november 2001,

afsagt følgende

Dom

Twistens baggrund

- 1 Den 18. februar 1997 indgav selskabet Mercedes-Benz AG i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, en EF-varemærkeansøgning vedrørende et ordmærke til

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

- 2 Der er ansøgt om registrering af ordkombinationen TELE AID.

- 3 De varer og tjenesteydelser, som ansøgningen om registrering af varemærket vedrører, henhører under klasse 9, 12, 37, 38, 39 og 42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer hver for sig til følgende beskrivelse:

»Klasse 9: Elektriske og elektroniske apparater til transmission af tale og data; stationære og mobile sende-, transmissions-, relæ- og modtage-apparater; databehandlingsudstyr og dele hertil; navigationsudstyr; automatiske alarmeringssystemer.

[...]

Klasse 12: Motorkøretøjer og dele hertil.

[...]

Klasse 37: Reparationsvirksomhed for motorkøretøjer; vejhjælp.

Klasse 38: Drift af et kommunikationsnet; indsatsledelse og koordinering af uhelds- og redningsaktioner.

Klasse 39: Bugseringsvirksomhed, redningstjenester.

[...]

Klasse 42: Virksomhed i form af computercentraler til lokalisering og positionsbestemmelse af køretøjer; indsamling, lagring, behandling og udlæsning af informationer.«

- 4 I januar 1999 blev overdragelsen af ansøgningen til sagsøgeren indført i sagsakterne i henhold til artikel 17 og 24 i forordning nr. 40/94 og regel 31, stk. 8, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 40/94 (EFT L 303, s. 1).
- 5 Undersøgeren afslog ansøgningen ved afgørelse af 9. december 1999 i henhold til artikel 38 i forordning nr. 40/94 med den begrundelse, at ordkombinationen TELE AID var beskrivende for de omhandlede varer og tjenesteydelser og manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra c) og b), i forordning nr. 40/94.
- 6 Sagsøgeren påklagede den 2. februar 2000 undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 59 i forordning nr. 40/94.
- 7 Ved afgørelse af 12. september 2000 (herefter »den anfægtede afgørelse«) ophævede Tredje Appellkammer undersøgerens afgørelse for så vidt angik afvisningen af ansøgningen for varer, der henhører under klasse 12, og afviste klagen for så vidt angik de andre klasser, der fremgik af ansøgningen, med den begrundelse, at den pågældende ordkombination var omfattet af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94.

Parternes påstande

8 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

9 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

10 Sagsøgeren har anført to anbringender om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

- 11 Sagsøgeren har gjort gældende, at for at vurdere, hvorvidt der foreligger absolutte registreringshindringer, skal et varemærke undersøges i sin helhed, således som varemærket fremgår af varemærkeansøgningen. Selv om ordkombinationen TELE AID's to bestanddele skulle undersøges hver for sig, ville der i det foreliggende tilfælde ifølge sagsøgeren ikke fremkomme nogen beskrivende angivelse af de omhandlede varer eller tjenesteydelser.

- 12 Med hensyn til bestanddelen »tele« har sagsøgeren anført, at denne hverken er et selvstændigt ord eller en forkortelse, men en dobbelt stavelse, der anvendes i det almindelige sprogbrug som en væsentlig bestanddel af en række ord. Ifølge sagsøgeren har bestanddelen »tele« i alle dets kombinationer ikke den samme betydning, og ikke engang en tilnærmelsesvis ensartet betydning. I den forbindelse har sagsøgeren nævnt nogle ord, hvor betydningen af bestanddelen »tele« står i forbindelse med en forestilling om afstand, såsom »telefon« og »teleskop«, nogle ord, hvor betydningen af bestanddelen »tele« står i forbindelse med en forestilling om mål eller slutning (det græske ord »telos«), såsom teleologi, samt nogle ord, hvor ikke er tale om nogen af disse betydninger, såsom navnet på en komponist (Telemann) og på en landsdel i Norge (Telemark).

- 13 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at bestanddelen »tele« ofte anvendes i meget forskellige sammenhænge som en bestanddel af et varemærke, hvilket betyder, at omsætningskredsen er vant til varemærker, der indeholder denne bestanddel. I den forbindelse har sagsøgeren bl.a. nævnt varemærkerne TELE-ATLAS, TELE-PAGE og TELE-CARD. Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at bestanddelen »tele« ikke direkte beskriver de omhandlede varer og tjenesteydelser.

- 14 Hvad angår bestanddelen »aid« har sagsøgeren anført, at denne ofte anvendes i meget forskellige sammenhænge som en bestanddel af et varemærke, hvilket betyder, at omsætningskredsen er vant til varemærker, der indeholder denne bestanddel. I den forbindelse har sagsøgeren nævnt de tyske varemærker AID og BIKEAID samt EF-varemærkerne MICROAID og FIRST AID.
- 15 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at bestanddelen »aid« ikke konkret og direkte beskriver de omhandlede varer og tjenesteydelser, idet den alene højest fremkalder en vag, ubestemt og tvetydig forestilling om, at noget eller nogen hjælper, bistår eller støtter eller bliver hjulpet eller bistået.
- 16 For så vidt angår ordkombinationen TELE AID, set som en helhed, har sagsøgeren anført, at dette er et nyt ord, der ikke findes i gængse ordbøger på Fællesskabets sprog, herunder engelsk, og ikke bruges som sådant hverken i almindelig sprogbrug eller i teknisk sprogbrug.
- 17 Ifølge sagsøgeren har den omhandlede ordkombination heller ikke nogen klar og afgrænset betydning, men fremkalder alene vage og abstrakte forestillinger om en hjælp, en bistand, en hjælper eller et hjælpemiddel, der virker eller fungerer »langt fra« eller på afstand eller endda ved hjælp af en metode, der overvinder afstanden.
- 18 Hvad angår forbindelsen mellem ordkombinationen TELE AID, set som helhed, og de pågældende varer og tjenesteydelser har sagsøgeren — i modsætning til det i den anfægtede afgørelses punkt 20 ff. anførte — gjort gældende, at ordkombinationen ikke udgør en tilstrækkelig konkret beskrivende angivelse af disse varers og tjenesteydelsers anvendelse eller beskaffenhed.

- 19 Sagsøgeren har gjort gældende, at et behov for at holde et tegn til rådighed udgør en begrænsning, der er en del af de absolutte registreringshindringer. Følgelig er selv beskrivende tegn kun udelukket fra registrering, hvis eneretten til dem er til hinder for tredjemænds — navnlig konkurrenters — legitime behov for at kunne anvende dem frit. I den foreliggende sag er der ikke behov for at holde den pågældende ordkombination til rådighed, idet den ikke bruges til at beskrive de pågældende varer og tjenesteydelser, og idet det heller ikke er nødvendigt eller uomgængeligt nødvendigt at anvende den med henblik herpå. Ifølge sagsøgeren kan et sådant behov for at holde et tegn til rådighed ikke støttes på de få vage forestillinger, der fremkaldes ved den nævnte ordkombination.
- 20 Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at registreringen af det omhandlede varemærke er i overensstemmelse med den afgørelsespraksis, som appelkamrene følger. Selskabet har i den forbindelse påberåbt sig de afgørelser fra appelkamrene, der tillod registrering af ordmærkerne NETMEETING, CareService, Schülerhilfe, GLOBAL CARE, MEGATOURS, SAFETYTECH, STEAM TERMINAL, ProBank, FIXIT, TOP-LOK, helpLine, HYPERLITE, Tensiontech, SAFEJAW, SURESEAL, FOILGUARD, OMNICARE, ZONEMESSAGE, BIDWATCH, Oilgear og TELESCAN.
- 21 Harmoniseringskontoret har bestridt sagsøgerens argumentation og har anført, at den pågældende ordkombination er beskrivende for alle de omhandlede varer og tjenesteydelser.
- 22 Under retsmødet har Harmoniseringskontoret særligt gjort gældende, at spørgsmålet om, hvorvidt ordkombinationen TELE AID er beskrivende, skal afgøres i forhold til alle de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i registreringsansøgningen, og i lyset af det markedsføringskoncept, som sagsøgeren planlægger at indføre eller allerede har indført.

Rettens bemærkninger

- 23 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse«, udelukket fra registrering. Herudover bestemmer artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/92, at »[s]tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.
- 24 Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er til hinder for, at tegn eller angivelser, der er nævnt i denne bestemmelse, forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke. Bestemmelsen forfølger herved et mål af almen interesse, som kræver, at sådanne tegn eller angivelser frit kan anvendes af alle (jf. analogt Domstolens dom af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Sml. I, s. 2779, præmis 25).
- 25 Ud fra dette synspunkt henhører under artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 sådanne tegn og angivelser, der i den tilsigtede omsætningskreds' normale sprogbrug — enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber — kan tjene til at betegne den vare eller den tjenesteydelse, for hvilken der er ansøgt om registrering (Domstolens dom af 20.9.2001, sag C-383/99 P, Procter & Gamble mod KHIM, Sml. I, s. 6251, præmis 39). Spørgsmålet om, hvorvidt et tegn er beskrivende, skal følgelig vurderes dels i forhold til de pågældende varer eller tjenesteydelser, dels i forhold til, hvordan den tilsigtede omsætningskreds opfatter tegnet.
- 26 I den foreliggende sag har appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 23 fastslået, at de pågældende varer og tjenesteydelser vedrører »gennemsnitsforbrugeren i bred forstand«, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. Det skal dog bemærkes, at gennemsnitsforbrugerne anses for at være almindeligt oplyste og

rimeligt opmærksomme og velunderrettede (jf. i den retning Domstolens dom af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 26, og Rettens dom af 7.6.2001, sag T-359/99, DKV mod KHIM (EuroHealth), Sml. II, s. 1645, præmis 27). I øvrigt er den relevante tilsigtede omsætningskreds de engelsktalende forbrugere, da den omhandlede ordkombination er sammensat af bestanddele fra det engelske sprog.

- 27 Hvad angår sagsøgerens argument om, at tredjemænd, nærmere bestemt sagsøgerens konkurrenter, ikke har behov for at anvende det pågældende ord for at betegne de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i ansøgningen, skal det anføres, at Domstolen i Windsurfing Chiemsee-dommen, præmis 35, udtalte, at anvendelsen af artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1), hvis ordlyd i det væsentligste er identisk med ordlyden af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, ikke afhænger af, at der består et konkret, aktuelt eller tungtvejende behov for at holde et tegn til rådighed.
- 28 Det skal derfor, således som Harmoniseringskontoret med rette har anført, udelukkende i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 undersøges, om der — på grundlag af det pågældende ordmærkes bestemte betydning — er en tilstrækkelig konkret og direkte forbindelse mellem tegnet og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der er ansøgt om registrering, set ud fra den tilsigtede omsætningskreds' synspunkt.
- 29 Indledningsvis bemærkes, at ordkombinationen TELE AID er sammensat af et substantiv (aid) og af en forstavelse (tele). Ordkombinationens struktur er dog ikke usædvanlig. Ordet afviger nemlig ikke fra det engelske sprogs leksikale regler, men er udformet i overensstemmelse med disse.
- 30 Hvad angår betydningen af ordet TELE AID følger det af den anfægtede afgørelses punkt 19 og af forklaringerne i Harmoniseringskontorets svarskrift, at

Harmoniseringskontoret er af den opfattelse, at ordkombinationen betyder »hjælp på afstand«. I denne forbindelse er sagsøgerens påstand om, at den pågældende ordkombination ikke har nogen klar og afgrænset betydning, uden relevans. Den betydning, som appelkammeret har fastslået — idet det har taget hensyn til de varer og tjenesteydelser, for hvilke der er ansøgt om registrering — er nemlig korrekt. Det skal imidlertid bemærkes, at det er tilstrækkeligt for, at et ordmærke er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, at det i mindst en af de mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser.

- 31 Appelkammeret har med hensyn til forbindelsen mellem ordkombinationen TELE AID og de pågældende varer og tjenesteydelser i den anfægtede afgørelses punkt 21 fundet, at ordkombinationen betegner disses beskaffenhed og anvendelse.
- 32 For det første skal det undersøges, om ordkombinationen TELE AID er beskrivende for tjenesteydelserne »reparationsvirksomhed for motorkøretøjer; vejhjælp«, der henhører under klasse 37, »indsatsledelse og koordinering af uhelds- og redningsaktioner«, der henhører under klasse 38, »bugseringsvirksomhed, redningstjenester«, der henhører under klasse 39, og »virksomhed i form af computercentraler til lokalisering og positionsbestemmelse af køretøjer«, der henhører under klasse 42.
- 33 Med hensyn til de tjenesteydelser, der er nævnt i ovenstående præmis, bemærkes, at ordkombinationen TELE AID, set i sin helhed, kan tjene til at betegne både arten og beskaffenheden. Disse tjenesteydelser udgør nemlig særlige former for hjælp. Det forhold, at hjælpen ydes på afstand, må desuden anses for at være en del af disse tjenesteydelsers beskaffenhed, der kan få betydning for det valg, der træffes af den tilsigtede omsætningskreds, og som derfor udgør en væsentlig egenskab. Fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel er der derfor en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse mellem ordkombinationen TELE AID og disse tjenesteydelser.

- 34 Det kan ganske vist ikke udelukkes, at de tjenesteydelser, der er nævnt i præmis 32, ligeledes kan være leveret under betingelser, der ikke omfatter noget afstandselement, og følgelig at ordkombinationen TELE AID ikke er beskrivende for alle disse tjenesteydelser. I denne forbindelse bemærkes, at sagsøgeren har ansøgt om registrering af den pågældende ordkombination for alle disse tjenesteydelser uden at skelne mellem dem. Appellkammerets vurdering må derfor tiltrædes med hensyn til disse tjenesteydelser i deres helhed (jf. i denne retning EuroHealth-dommen, præmis 33).
- 35 Hvad for det andet angår varerne »automatiske alarmeringssystemer«, der henhører under klasse 9, bemærkes, at disse varers anvendelse til dels falder sammen med varenes beskrivelse, idet den udtrykkeligt henviser til alarmering. Varer, der gør det muligt at foretage alarmopkald, kan tjene til at tilkalde hjælpetjenester på afstand. I dette omfang udgør hjælp på afstand disse varers anvendelse. Fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel er der således en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse mellem ordkombinationen TELE AID og de nævnte varer.
- 36 Hvad angår sagsøgerens argument vedrørende de afgørelser fra appelkamrene, der tillod registrering af andre varemærker, bemærkes, at retlige og faktiske grunde, der fremgår af tidligere afgørelser fra appelkamrene, kan være argumenter til støtte for et anbringende om tilsidesættelse af en bestemmelse i forordning nr. 40/94. Det skal ikke desto mindre i den foreliggende sag fastslås, at sagsøgeren ikke har gjort gældende, at der i de nævnte afgørelser vedrørende andre varemærker foreligger grunde, der kan rejse tvivl om den vurdering, der er anført ovenfor. Desuden har Harmoniseringskontoret med rette anført, at varemærket TELESCAN, der er det eneste varemærke, der har noget til fælles med ordkombinationen TELE AID, blev registreret for helt andre tjenesteydelser end dem, der er genstand for den foreliggende sag, nemlig investeringer og finansielle ydelser.
- 37 Det følger heraf, at ordkombinationen TELE AID fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel kan tjene til at betegne — i den forstand, hvori udtrykket er

anvendt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 — væsentlige egenskaber ved de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32 og 35.

- 38 For det tredje skal det undersøges, om ordkombinationen TELE AID er beskrivende for varerne »elektriske og elektroniske apparater til transmission af tale og data; stationære og mobile sende-, transmissions-, relæ- og modtage-apparater; databehandlingsudstyr og dele hertil; navigationsudstyr«, der henhører under klasse 9, samt tjenesteydelserne »drift af et kommunikationsnet«, der henhører under klasse 38, og »indsamling, lagring, behandling og udlæsning af informationer«, der henhører under klasse 42.
- 39 Hvad angår de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i ovenstående præmis, har Harmoniseringskontoret ikke i tilstrækkeligt omfang bevist, at ordkombinationen TELE AID kan tjene til at betegne anvendelsen. Selv hvis hjælp på afstand kræver eller omfatter anvendelsen af disse varer og tjenesteydelser, udgør den højst et af de mange anvendelsesområder, men ikke en teknisk funktion. Dette er imidlertid ikke tilstrækkeligt til, at det kan fastslås, at der fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel foreligger en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse mellem ordkombinationen TELE AID og disse varer og tjenesteydelser.
- 40 I denne henseende bemærkes, at Retten ganske vist i præmis 33 i EuroHealth-dommen fandt, at det forhold, at et ordmærke er beskrivende for alene en del af de varer eller tjenesteydelser, der henhører under en gruppe, som er nævnt i registreringsansøgningen, ikke er til hinder for, at dette ordmærke afvises fra registrering, når ansøgeren ikke har begrænset sin registreringsansøgning til alene varer eller tjenesteydelser, for hvilke det pågældende ordmærke ikke er beskrivende. Situationen i den foreliggende sag er imidlertid en anden end den situation, der gav anledning til EuroHealth-dommen. Ordkombinationen TELE AID er nemlig ikke beskrivende for nogen af de varer eller tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38.

- 41 Harmoniseringskontoret er under retsmødet fremkommet med en argumentation om, at det fremgår af de udtalelser, sagsøgeren er fremkommet med, at denne markedsfører eller har til hensigt at markedsføre de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38, inden for rammerne af en ordning om organisation af hjælp på afstand, der tilbydes køberne af de biler, som sagsøgeren producerer, og som — ud over de sidstnævnte varer og tjenesteydelser — omfatter de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32 og 35. Harmoniseringskontoret har heraf udledt, at spørgsmålet om, hvorvidt ordkombinationen TELE AID er beskrivende for alle de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i registreringsansøgningen, skal besvares i lyset af det markedsføringskoncept, som sagsøgeren planlægger at indføre eller allerede har indført.
- 42 I modsætning til, hvad Harmoniseringskontoret har anført, bemærkes i den forbindelse, at spørgsmålet om, hvorvidt et ordmærke er beskrivende, skal vurderes individuelt i forhold til hver af de varer og/eller tjenesteydelser, der er nævnt i registreringsansøgningen. Ved vurderingen af, om et ordmærke er beskrivende for en afgrænset gruppe af varer eller tjenesteydelser, har det ingen betydning, om den pågældende varemærkeansøger planlægger at indføre eller har indført et vist markedsføringskoncept, der — ud over disse varer og/eller disse tjenesteydelser — omfatter varer og/eller tjenesteydelser, som henhører under andre grupper. Det forhold, at der foreligger et markedsføringskoncept, er en ydre faktor, der ikke påvirker de rettigheder, der er gives ved EF-varemærket. Det er desuden alene op til den pågældende virksomhed at vælge et markedsføringskoncept, og konceptet kan ændres efter, at et tegn er registreret som EF-varemærke. Det kan således ikke have nogen som helst indflydelse på vurderingen af, om tegnet kan registreres.
- 43 Det fremgår heller ikke, at ordkombinationen TELE AID kan tjene til at betegne beskaffenheden eller andre væsentlige egenskaber ved de varer eller tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38.
- 44 Det følger heraf, at ordkombinationen TELE AID ikke i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel kan tjene til at betegne en af de væsentligste egenskaber ved de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i præmis 38.

- 45 Det følger af ovenstående, at anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, skal tiltrædes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38, og at Harmoniseringskontoret skal frifindes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32 og 35.

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

- 46 Sagsøgeren har gjort gældende, at det følger af udtrykket »mangler fornødent særpræg«, i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, at enhver grad af særpræg — uanset hvor svag den er — er tilstrækkelig til at begrunde, at et tegn registreres som varemærke, og følgelig, at det ikke er tilladt at anvende en for snæver synsvinkel ved vurderingen af, om tegnet har særpræg.
- 47 Hvad angår den pågældende ordkombination har sagsøgeren anført, at den — idet den er et nyt ord, der ikke har nogen klar betydning — indeholder et kreativt element og et minimum af fantasifuldt islæt, hvilket betyder, at den har det minimum af særpræg, der kræves.
- 48 Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig afgørelser fra appelkamrene, hvorved de tillod registrering af andre varemærker (jf. ovenfor i præmis 21).

- 49 Harmoniseringskontoret har gjort gældende, at ordkombinationen TELE AID mangler det fornødne særpræg, da den udelukkende er sammensat af beskrivende angivelser for de pågældende varer og tjenesteydelser og ikke har noget som helst andet element, der kan medføre, at ordkombinationen som helhed kan anses for at være egnet til at adskille sagsøgerens varer fra andre virksomheders varer. I denne forbindelse har Harmoniseringskontoret gjort gældende, at de tilsigtede forbrugere ikke vil forstå den pågældende ordkombination som en henvisning til en bestemt virksomhed, men alene som en almindelig henvisning til det forhold, at de bliver hjulpet på afstand.

Rettens bemærkninger

- 50 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som mangler fornødent særpræg«, udelukket fra registrering. Herudover bestemmer artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94, at »[s]tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.
- 51 I øvrigt skal spørgsmålet om, hvorvidt et tegn har særpræg, vurderes dels i forhold til de varer eller tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører, dels i forhold til den relevante tilsigtede omsætningskreds' forståelse heraf.
- 52 I det omfang den anfægtede afgørelse i denne sag vedrører de varer og tjenesteydelser, for hvilke det ovenfor i præmis 39 er fastslået, at ordkombinationen TELE AID er beskrivende, bemærkes, at det efter fast retspraksis er tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer finder anvendelse, for at et tegn ikke kan registreres som EF-varemærke (Rettens dom af 26.10.2000, sag T-345/99, Harbinger mod KHIM (TRUSTEDLINK), Sml. II, s. 3525, præmis 31, af 26.10.2000, sag T-360/99, Community Concepts mod KHIM (Investorworld), Sml. II, s. 3545, præmis 26, og af 31.1.2001, sag T-24/00, Sunrider mod KHIM (VITALITE), Sml. II, s. 449, præmis 28). For så vidt angår disse varer og tjenesteydelser kan dette anbringende således ikke tiltrædes.

- 53 Anbringendet skal derimod undersøges, i det omfang den anfægtede afgørelse vedrører de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38.
- 54 Således som det fremgår af den anfægtede afgørelses punkt 25, fandt appelkammeret, at det pågældende ordmærke »mangler det særpræg, der som minimum kræves, da den tilsigtede omsætningskreds alene vil opfatte det som en angivelse af tjenesteydelsernes genstand eller varernes anvendelse«. Appelkammeret udledte derfor i det væsentlige af ordets beskrivende karakter, at ordet TELE AID mangler særpræg. Med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38, blev det ovenfor i præmis 44 slået fast, at registreringen af ordet TELE AID ikke kunne afvises på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Appelkammerets væsentligste argument vedrørende artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 skal dermed forkastes, for så vidt det bygger på den ovenfor fastslåede fejltagelse.
- 55 Det skal endvidere fastslås, at hverken den anfægtede afgørelse, Harmoniseringskontorets svarskrift eller dets forklaringer under retsmødet indeholder forhold, der giver mulighed for at fastslå, at ordet TELE AID mangler fornødent særpræg for de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38.
- 56 Det følger heraf, at anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, skal tiltrædes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 38, og at Harmoniseringskontoret skal frifindes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32 og 35.
- 57 Det følger af ovenstående, at den anfægtede afgørelse skal annulleres for så vidt angår de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i præmis 38, og at Harmoniseringskontoret i øvrigt skal frifindes.

Sagens omkostninger

- 58 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 3, kan Retten fordele sagens omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter. I denne sag har sagsøgeren kun fået medhold for et begrænset antal varer og tjenesteydelser, hvorfor sagsøgeren skal bære sine egne omkostninger og betale halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Anden Udvidede Afdeling)

- 1) Afgørelsen af 12. september 2000 fra Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 142/2000-3) annulleres for så vidt angår følgende varer og tjenesteydelser:

— »elektriske og elektroniske apparater til transmission af tale og data; stationære og mobile sende-, transmissions-, relæ- og modtageapparater;

databehandlingsudstyr og dele hertil; navigationsudstyr«, der henhører under klasse 9

— »drift af en kommunikationsnet«, der henhører under klasse 38

— »indsamling, lagring, behandling og udlæsning af informationer«, der henhører under klasse 42.

2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.

3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger. Harmoniseringskontoret bærer den anden halvdel af sine egne omkostninger.

Moura Ramos

Tiili

Pirrung

Mengozi

Meij

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 20. marts 2002.

H. Jung

R.M. Moura Ramos

Justitssekretær

Afdelingsformand